

Franz Albert Aepinus

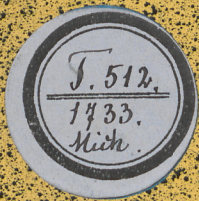
**Rectoris Academiae Varniacæ, Franc. Alb. Aepini, S. S. Theol. D. ... Programma in
ita dicto Festo Michaëlis, De Angelica Hominum Custodia ut, necessitatem illius
agnoscentes, ita suam vivendi rationem ineant, ne petulantia, inobedientia, aut
improbitate quacunque, eadem indignos se reddant, sanctosve hoc Custodes
abigant, Cives Academicos ... monens ac adhortans**

Rostochii: Typis Joh. Jac. Adleri, [1733?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1004017510>

Druck Freier Zugang

T. 512.

1733. Michael.

~~M-1256.~~ 224.

Mich. 1733.

RECTORIS ACADEMIÆ VARNIACÆ,
FRANC. ALB. ÆPINI,

S. S. Theol. D. & Prof. Ducal. Publ. FCtis
suæ hodie Decani,

PROGRAMMA
in ita dicto

FESTO MICHÄELIS,
DE
ANGELICA HOMINUM
CUSTODIA

ut,
necessitatem illius agnoscentes,

ita suam vivendi rationem ineant,

ne
petulantiâ, inobedientiâ, aut improbitate quacunque,
eâdem indignos se reddant,
sanctosve hos Custodes abigant,

CIVES ACADEMICOS HONORATISSIMOS,
STUDIOSAM cumprimis JUVENTUTEM
feriò sedulòque
monens ac adhortans.

R O S T O C H I I,
Typis JOH. JAC. ADLERI, SERENISS. PRINC. &
ACAD. Typographi.

M. 1256 224

Ngelorum, quod vulgò Michaëlis vocatur, in Festo, cujus solennia hodiè celebramus, verba, prout officii Rectoralis ratio more majorum postulat, ad Vos, **CIVES ACADEMICI O. O. HONORATISSIMI!** facturo mihi nihil aptius præsentibus hisce tam periculosis formidolosisque

temporibus, nihil statui præsentì nostro convenientius aut accommodatius succurrit, quam si de **CUSTODIA HOMINUM ANGELICA**, qua fieri potest brevitate, quam & alia mihi negotia & turbulentus rerum nostrarum status imperant, commentatus nonnulla fuero. Idque partim, ut ejusdem Vobis cum necessitatem, tum præstantiam in memoriam revocem, partim Vos admo-
neam, ut ne Vos indignos illâ præstetis, impuritate vitæ puros illos sanctosque Spiritus à Vobis abigendo.

Custodit nos equidem omninò manus omnipotens Altissimi, qui Custos est seu Servator hominum, *Job. VII. 20.* de quo cum Psalte debitâ cum animi gratitudine ex *Psal. CXXI. 4. sqv.* gloriari possumus: *Ecce, non dormitabit, neque dormiet custos Israël. Jehovah est custos tuus; Jehovah umbra tua super manu dextræ tuæ; Interdiu sob non percutiet te, aut luna in nocte, Jehovah custodiet te ab omni malo; custodiet animam tuam. Jehovah custodiet exitum tuum & introitum tuum, ex nunc & usque in seculum.* Veruntamen, sicut aliàs, in Regno Naturæ pariter ac Gratia, Numen

men sapientissimum per causas secundas, vel organicas vel ministeriales, hunc ad finem ordinatas, agit ac operatur; ita nec minus in custodiâ hominum Angelorum utitur operâ, qui propterea *λατρευτικὰ πνεύματα* dicuntur, sive *spiritus administratorii*, in ministerium emissi propter eos, qui hereditaturi sunt salutem, *Ebr. I. 14.* Quod idem & alibi sacer Codex testatur, veluti *Psal. XXXIV. 8.* *Castrametatur Angelus Jehovæ circa timentes ipsum & liberat eos.* Et iterum *Psal. XCI. 11. 12.* *Angelis suis præcipiet (DEUS Angelorum Dominus) de te, ad custodiendum te in omnibus viis tuis: Super manibus portabunt te; ne forte impingas in lapidem pedem tuum.* Nec ignota cuiquam nostrum sunt exempla, quomodo vel præmonendo, vel tuendo & è periculis præsentissimis eripiendo, vel damnum avertendo ac impediendo, Angeli, curam eorum agentes, hominum excuerint custodiam. Sic Angelus à DEO missus Prophetam Danielelem, Principum ac Satraparum Regni Persarum Medorumque, invidentia & instinctu permoti, quanquam inviti ac illubentis, Regis Darii jussu, in foveam leonum detrusum atque dejectum servavit, os leonum occludendo, ut non læserint ipsum, *Dan. VI. 23.* Josephum, Virginis DEiparæ Mariæ conjugem, admonuit Angelus de Herode, puerum JESUM recens natum, occidendi eum causa, quærente, jubens, ut, assumptis puero ac matre ejus, insidias tyranni effugeret, in Ægyptum se recipiendo, commoraturus ibi usque dum ipsi dixerit: quemadmodum & mortuis, qui animam pueri quæsierant, ejus rei certiorum ipsum fecit, hortatus, ut in terram Israël nunc remigraret, *Matth. II. 13. 19. 20.* Quando, *Act. V. 17. 18. 19.* Princeps Sacerdotum & qui cum illo erant, è Secta Sadducæorum, Zelo repleti, manus injecerant in Apostolos suas, eosque posuerant in custodia publica, tum Angelus Domini tempore noctis aperuit januas carceris, & eduxit eos,

eos, periculis ereptos præsentissimis. Similiter & Petrum, cum Herodes eum, occiso jam Apostolo Jacobo, Johannis fratre, quem majorem appellant, comprehensum in carcerem includi fecisset, post festum Paschatos populo sistendum, in ea ipsa nocte, diem, quo capitalis in illum ferenda sententia erat, antecedente, Angelus Domini vinculum catenis duabus & duos inter milites dormientem excitavit, perque custodias carceris deductum liberavit, ut imminens sibi vitæ periculum salvus & incolumis evadere potuerit, ceu legere datur *Act. XII. 3. - 12.* Cujusmodi quidem plura licet in promptu sint, ea tamen asserere omnia non libet, revocato nobis in memoriam, quod Ecclesiæ hoc Festo publice prælegi & explicari solet, Evangelio, tanquam quod ipsum custodiæ hominum angelicæ nos facit certiores, *Matth. XIX. 10.* ipso Salvatore nostro de pusillis asseverante, quod eorum Angeli semper videant faciem Patris, qui in coelis est. Quam rationem affert, cur parvuli non sint offendendi, aut contemnendi, cum tantæ sint DEO curæ, ut Angelorum eos circumdederit atque muniverit custodiâ. Non enim aliam ob causam, aut in alio respectu eorum dici possunt Angeli, quam quod DEUS hos illorum in gratiam emisit, ut ipsorum curam agant, & exerceant custodiam. Ex eo vero, quod infantum custodes hîc dicuntur, colligendum non est, quod non etiam adultos custodiant, siquidem id præcedentia sole clarius testantur, cum & liberatas ab hisce corporibus animas nostras in sinum Abrahæ deportent, *Luc. XVI. 22.* in ingressu in vitam, in progressu in vitâ, in egressu ex vitâ adeo custodes hominum existentes. Quod cum evictum ita sit, ut â nemine, nisi qui cum Saducæis existentiam Angelorum neget, *Act. XXIII. 8.* aut cum Deistis providentiam divinam, vel saltem operationes DEI circa creaturas, intervenien-

venientibus ac mediantibus causis secundis, in dubium vocaverit; supervacanea prorsus foret objectio, si DEUS nos custodiat, Angelorum custodiâ opus non esse. Non equidem ignoramus, Fanaticos, ut Verbo DEI scripto pariter ac Sacramentis virtutem & efficaciam divinam spirituales in hominibus effectus operandi denegent, a-lem in modum ratiocinari solere: Quoniam effectus isti DEO tribuendi sunt; idcirco eos non à Verbo externo & Sacramentis produci. Sed ineptire sic argumentando Fanaticos, quilibet intelligit, non ignorans regulam, quod causæ principalis ac instrumentalis idem sit effectus; prout vel quælibet opificia & artes mechanicæ quæque conducere queunt. Utique Spiritus S. (non autem Fanaticorum, quem venditant, internus ille, sed tertia S. S. Trinitatis persona) unâ cum Patre ac Filio, ita tamen ut illi bonorum à DEO nobis destinatorum & per Christum partorum totumque sanctificationis opus approprietur, omne supernaturale bonum in nobis efficit; attamen, non immediatè, sed mediis ab ipsâmet illius infinitâ sapientiâ hunc in finem ordinatis. Omnino DEUS nos alit, sustentat atque conservat: non autem sinè alimentis ac mediis, id quod unumquemque quotidiana docet experientia. Similem igitur in modum de Custodiâ hominum divinâ & angelicâ sentire nos oportet. Est DEUS Custos hominum supremus: sunt Angeli quoque custodes, at subordinati. DEUS Dominus, Angeli Ministri sunt, illius ex mandato hominum custodiam exercentes, ad analogiam ejus, quomodo Rex subditorum suorum, at per Ministros, curam agit eorumque bonum procurat. Adeoque nec divina angelicam, nec angelica divinam hominum custodiam excludit, nec alteram altera negat.

Constat sic igitur de Angelica hominum custodiâ, quod detur, qualisque sit. Num autem unicui-

que hominum, statim ac vel in utero matris concipitur, vel nascendo mundum hunc ingreditur, suus proprius, per hanc vitam omnem eum comitaturus, certus quidam ex Angelorum numero, quem Angelum Tutelarem dicere solent, assignatus à DEO fit? quod quidem Pontificii audacter affirmare ac propugnare sustinent, id equidem temerè vel asserere, vel negare nolumus, utpote cujus nullum certum & manifestum in Scripturâ testimonium habemus. Multò minùs in eas, quas Scholastici, cum sociennis suis, circa materiam hanc moverè solent, curiosas & partim futes magis, quam utiles, quæstiones inquirere, nunc vacat, aut curis aliis sat molestis tantùm non obruto licet: quamobrem id alii fortassis occasione temporibusque tranquillioribus reservatum esto.

Necessitatem autem angelicæ nostrùm custodiæ multis adstruere velle, supervacaneum dubio procul videri poterit, cum nemo facilè tam infrunitæ mentis præsumi queat, qui communis humanæ imbecillitatis immemor, suis propriis viribus nixus, suæque ipsius prudentiæ potentiæve confusus, sufficientem sui custodiam seipsum agere valere, sibi persuaserit. Quot enim, quæso, non obveniunt in mundo res, quæ variis atque vix enarrabilibus occasionibus damnum nobis asserre, multiplicique modo nocere, ac in pericula nos gravia, partem humanis viribus non superanda, conjicere præ ipitesque dare possunt? Quot non insidiæ sæpe hominibus, proh! abs hominibus ipis struuntur, è quibus eluctari, difficillimum est? Et esto, tantæ sagacitatis, ejusque roboris potentiæve quempiam inveniri, (at ubinam invenietur?) qui vel ab hominibus, vel ab aliis in mundo rebus imminencia sibi mala omnia prævidere ac amoliri à se avertereque possit; ecquis tamen à laqueis, quos die nocteque nobis ponit,

ponit, ac infidiis adversarii nostri, Diaboli, satis sibi cavere, quis eas effugere virium propriarum, quæ sane nimis imbecilles hîc sunt, virtute, valebit? quem, sicut leonem rugientem circumeundo quaerere, quos absorbeat atque devoret, *Petrus I. Epist. V. 8.* docet, Certè profectò, nisi nos Angeli custodirent, DEique jussu contra illius machinationes improbissimas nosmet defenderent, actum de nobis foret, omnemque salutem nostram, temporalem æque ac æternam, jam dudum perditam deplorare haberemus. Ex quibus solis sole clarius est, angelicam nobis custodiam necessariam esse.

Intelligitis autem, vel me tacente, CIVES ACADEMICI O. O. HONORATISSIMI! necessitatem hujus angelicæ nostram custodiæ nullo planè tempore quidem cessare, sed tamen eò majorem fieri, quò majora nos circumstant pericula, vel graviora nobis aut imminent, aut incumbunt mala. Adeoque non potestis non judicare, quantopere præsentè hoc, ubi non unis expositi periculis sumus, indeque formidine multâ repleto tempore Angelorum indigeamus custodiâ. Quamobrem tanto magis cavendum nobis est, & ita vivendum, ut ne sanctos istos, à divina benignitate nobis concessos, custodes improbitate vitæ à nobis repellamus & abigamus ipsi, tutelâ eorum atque protectione, DEum offendendo, nos indignos reddentes. Moveri, nostis, quæstionem: Num & infideles ac impii angelica fruantur custodiâ? quam equidem cum Pontificiis, vi eorum de Angelo tutelari hypotheseos, affirmare, sed tamen etiam, simpliciter negare non audemus, siquidem DEUS, ut alias impios bonitate suâ ad pœnitentiam ducere vult, *Rom. II. 4.* ita & Angelorum operâ eos procul dubio nonnunquam hunc in finem, peculiari jussu, custodit, quamquam aliqui, heic inter personas & officia seu status hominum distinguendum esse, moneant, ad hæcè potius, quam ad istas Angelorum præsidium referentes. Id verò certum est, Scripturam nullibi, saltè expressè, impiis angelicam custodiam promittere, sed ad pios tantum & fideles divinum hocce beneficium propemodum restringere, velut ab initio allegata loca condocere possunt. Sunt Angeli spiritus puri, faciem Patris cœlestis indefinenter videntes, & in bono hinc confirmati, ut adeò peccare nec ipsi possint, nec ullum eum peccato commercium habere, quapropter & sanctorum ipsis in Scripturâ titulus tribuitur. Quodsi ergo similis simili gaudet, conje-
ctura

Est facillimum est, eos ut improbitatem oderunt, sic & improborum, quamdiu tales sunt, fugere societatem. Quapropter, sollicitè nobis caveamus, necessum est, ut ne custodia eorum, iusto DEI iudicio, propter improbitatem vitæ, privemur. Dolemus autem cordiciter, in cœtu Civium nostrorum; qui Studiis operam navant, reperiri, de quibus varendum, quod à bonis Angelis se regi, non patiantur. Qui parvi habitis, quin apertè speretis atque contemtis, ex affectu licet adversus eos paterno profectis, & in eorum bonum ac salutem unicè directis, Rev. Concilii, quâ privatim, qua publice propositis, monitis ac dehortationibus, erga Magistratum suum immorigeros se exhibere, Legesque Academicas animo deliberato ac consultò transgredi, voluptati sibi ex aliquo tempore gloriæque duxere, quam detestandâ inobedientiâ suâ & infru-nita impudentia commeruere, poenam, aliorum iis similium in exemplum, non evitaturi. Dicit vix potest, quantum id animos nostros affligat; atramen superest, DEI gratiâ, quod vicissim consolari nos potest, dum majorem Vestrum, CIVES SUAVISSIMI! partem gnaviter rem suam, ceu genuinos & ingenuos, non solo nomine, sed re Studiosos decet, agere, haud sine animi voluptate atque jucunditate quotidie conspicimus. Quos pietatis, omnis boni matris & originis, quos diligentia & morum optimorum strenuos sectatores, improbitatis autem, inobedienciæ, petulantia, turbarumque osiores novimus & experimur. Quem Vobis animum constantem atque perpetuum esse, Spiritu suo sanctissimo, Numen benignissimum faxit, ut & DEI benedictionem, quam pietati I. Tim. IV. 8. promisit, & hominum honestatis amantium omnium favorem consequamini, precamur atque vovemus. Reliquos autem in malo contumaciter perseverantes, Legum divinarum humanarumque violatores, idem Clementissimus DEus gratia sua ad se revocare dignetur, ut seriam agentes pœnitentiam ad sanio-rem revertantur mentem, ne vindictam cum divinam, tum humanam sentire eos oporteat. Is ipse Angelorum Dominus angelicâ custodia, hisce cumprimis difficillimis & metu formidineque refertis temporibus, nos omnes beæ ac protegat, quò sanctorum horum spirituum præsidio gaudentes, pacatam & tranquillam vitam, in omni pietate ac honestate, ducere queamus. Fiat, per Christum, Dominum nostrum, iterumque fiat!

P. P. sub Sigillo Rectorali Academico,
ipso sanctorum Angelorum Festo,

d. 29. Septembr. Anno MDCCXXXIII.

RS (O) RS

ponit, ac insidiis adversarii nostri, Diaboli, fa-
vere, quis eas effugere virium propriarum, qu-
mis imbecilles hîc sunt, virtute, valebit? quem
nem rugientem circumeundo quarere, quos ab-
que devoret, *Petrus I. Epist. V. 8.* docet, Certè pro-
si nos Angeli custodirent, DEique jussu contra-
chinationes improbissimas nosmet defenderen-
de nobis foret, omnemque salutem nostram, te-
æque ac æternam, jam dudum perditam deplor-
remus. Ex quibus solis sole clarius est, ange-
bis custodiam necessariam esse.

Intelligitis autem, vel me tacente, CIVES ACADE-
HONORATISSIMI! necessitatem hujus angelicæ nostri
nullo planè tempore quidem cessare, sed tamen eò majore
majora nos circumstant pericula, vel graviora nobis aut im-
incumbunt mala. Adeoque non potestis non judicare, quæ-
sente hoc, ubi non unis expositi periculis sumus, indequ-
multâ repleto tempore Angelorum indigeamus custodiâ,
tanto magis cavendum nobis est, & ita vivendum, ut ne
â divina benignitate nobis concessos, custodes improbitate
repellamus & abigamus ipsi, tutelâ eorum atque protecti-
offendendo, nos indignos reddentes. Moveri, nostis,
Num & infideles ac impii angelica fruantur custodiâ? qu-
cum Pontificiis, vi eorum de Angelo tutelari hypotheseos
sed tamen etiam, simpliciter negare non audemus, siquide-
alias impios bonitate suâ ad pœnitentiam ducere vult, Re-
& Angelorum operâ eos procul dubio nonnunquam hui-
peculiari jussu, custodit, quamquam aliqui, heic inter per-
cia seu status hominum distinguendum esse, moneant, ad h-
quam ad istas Angelorum præsidium referentes. Id verò
Scripturam nullibi, saltem expressè, impiis angelicam cus-
mittere, sed ad pios tantum & fideles divinum hocce ben-
pemodum restringere, velut ab initio allegata loca condoc-
Sunt Angeli spiritus puri, faciem Patris cœlestis indefinen-
& in bono hinc confirmati, ut adeò peccare nec ipsi possint
eum peccato commercium habere, quapropter & sancto-
Scripturâ titulus tribuitur. Quodsi ergo similis simili gau-

